

In juni 2005 hebben wij de eerste versie van de kerkelijke identiteit van de VEZ uitgegeven.

In deze versie ontbrak de uitwerking van een tweetal thema's:

- 'doop/vervulling met de Heilige Geest' en
- 'Genezing en bevrijding'.

Inmiddels zijn ook deze laatste twee thema's uitgewerkt en vastgesteld door de Raad van Opzieners. Daarmee is het document kerkelijke identiteit voorlopig compleet. De 18 thema's in het document beschrijven het karakter en de theologische kleur van de VEZ. We hebben ons daarbij beperkt tot de belangrijkste onderwerpen.

In 2001 heeft de toenmalige bestuursraad de visie en missie van de Vrije Evangelisatie Zwolle (VEZ) vastgesteld.

Een jaar later hebben wij het karakter van de VEZ beschreven, waaruit de VEZ gedragscode is ontstaan.

Daarna hebben wij betaalde krachten aangesteld voor de ondersteuning van de grote groep vrijwilligers.

De groei van de gemeente vraagt om duidelijkheid. Niet alleen in organisatorische zin maar ook in geestelijk opzicht. In deze geestelijke zoektocht naar wie wij zijn als gemeente in Christus, is onder leiding van Patrick Nullens in 2004/2005 een werkgroep van start gegaan om onze kerkelijke identiteit te ontwikkelen.

De onderwerpen in de kerkelijke identiteit zijn geen primaire geloofspunten, maar geven het karakter en de kleur aan van de VEZ.

Van iedereen die zich laat registreren bij de VEZ wordt verwacht dat men zich in essentie kan vinden in de kerkelijke identiteit van de VEZ en deze respecteert. Men identificeert zich immers met de overtuigingen van de VEZ. Van iedereen met herderlijke en/of organisatorische verantwoordelijkheid in de gemeente wordt verwacht dat men de kerkelijke identiteit onderschrijft en met overtuiging onderwijst.

Daarnaast blijven deze artikelen in principe altijd een document "in wording". Het is goed denkbaar dat in de loop van de tijd nieuwe onderwerpen zich aandienen die om duidelijkheid vragen en na bespreking en toetsing aan het woord van God toegevoegd kunnen worden. De VEZ identiteit staat niet stil nu we eenmaal een aantal artikelen hebben vastgesteld; we zijn immers een levend lichaam van Christus.

In Christus verbonden,

De Raad van Opzieners van de VEZ

I. GELOOFSBASIS VAN DE VRIJE EVANGELISATIE ZWOLLE

Samen met andere christenen geloven we in de drie-enige God, Vader, Zoon en Heilige Geest zoals de vroeg- christelijke geloofsbelijdenissen¹ hiervan getuigenis afleggen. We belijden dit met de woorden van de apostolische geloofsbelijdenis:

Ik geloof in God de Vader, de Almachtige, Schepper van de hemel en de aarde.

En in Jezus Christus, zijn eniggeboren Zoon, onze Here;

die ontvangen is van de Heilige Geest, geboren uit de maagd Maria;

die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruisigd, gestorven en begraven,

op de derde dag opgestaan uit de doden;

opgevaren naar de hemel, en zit aan de rechterhand van God, de almachtige Vader;

vandaar zal Hij komen om te oordelen de levenden en de doden.

Ik geloof in de Heilige Geest.

Ik geloof een heilige, algemene, christelijke kerk, de gemeenschap der heiligen;

vergeving van de zonden;

opstanding van het vlees;

en een eeuwig leven.

Samen met andere evangelische Christenen bevestigen we deze belijdenis met de woorden van de beginselverklaring van de Evangelische Alliantie, Nederland.²

We geloven in:

- de eenheid van God, van eeuwigheid bestaande in drie Personen: de Vader, de Zoon en de Heilige Geest;

- de soevereiniteit van God de Vader in de schepping, voorzienigheid, openbaring en voleinding;

- onze Here Jezus Christus, God in het vlees geopenbaard, geboren uit een maagd, Zijn zondeloos leven, Zijn goddelijke wonderen, Zijn plaatsvervangend en verzoenend sterven, Zijn lichamelijke opstanding en hemelvaart, Zijn werk als Middelaar en Zijn persoonlijke wederkomst in macht en heerlijkheid;

¹ Apostolische Geloofsbelijdenis, Nicea (325 n.Chr.) en Constantinopel (381 n.Chr.), Chalcedon (451 n.Chr.)

² Overgenomen uit de statuten van de stichting *De Evangelische Alliantie, Nederland*.

- het werk van God de Heilige Geest, die het verstand verlicht, de wedergeboorte werkt en in de gelovige woont, waardoor deze in staat wordt gesteld een heilig leven te leiden en te getuigen en te werken voor de Here Jezus Christus;
- de goddelijke inspiratie van de Heilige Schrift en daaruit voortvloeiend haar betrouwbaarheid en hoogste gezag in alle zaken van geloof en leven; er is geen dwaling in al wat zij verklaart;
- de universele en algemene zondigheid en schuld van de gevallen mens, die hem onderwerpen aan Gods toorn en veroordeling;
- de verlossing van de zondaar door het vergoten bloed van Jezus Christus, Gods Zoon en zijn rechtvaardiging uit genade, niet door werken maar door het geloof in Hem;
- de lichamelijke opstanding van de doden; van de gelovigen tot het eeuwige leven en van degenen die verloren gaan, ten oordeel;
- het priesterschap van alle gelovigen, die samen de universele gemeente vormen, het lichaam van Christus waarvan Hij het hoofd is en die krachtens Zijn bevel gehouden is het evangelie in de hele wereld te verkondigen.

II. ONDERSCHIED TUSSEN GELOOFSBASIS EN KERKELIJKE IDENTITEIT

De geloofsbasis bevat de essentiële inhoud van het bijbelse geloof. Het gaat hier om de kern van de evangelische boodschap. De bovengenoemde belijdenis en beginselverklaring vormen samen de basis voor eenheid en samenwerking met christenen uit verschillende kerkelijke stromingen.

De kerkelijke identiteit bepaalt het karakter en de kleur van onze gemeente. Samen hebben we de overtuiging dat de Heilige Schrift ons nog andere belangrijke geloofspunten aanreikt dan worden omschreven in de geloofsbasis. We zijn ons ervan bewust dat niet alle christenen hier gelijk over denken. Maar als plaatselijke gemeente willen we onze kerkelijke identiteit belijden en uitdragen. Dit is noodzakelijk voor de goede orde van ons gemeentelven.

III. ARTIKELEN VOOR DE KERKELIJKE IDENTITEIT VEZ

1. Omgaan met secundaire geloofspunten
2. Uitleg van de Schrift
3. De opdracht van de gemeente
4. De eredienst
5. Doop en avondmaal
6. Het opdragen van kinderen
7. Heiliging
8. Geestesgaven
9. Israël en de Gemeente
10. Evangelisatie
11. Maatschappelijke verantwoordelijkheid
12. Leiderschap in de gemeente
13. De plaats van de man en de vrouw
14. Huwelijk en seksualiteit
15. Gemeentetucht
16. Toekomstverwachting
17. Doop en vervulling met de Geest
18. Genezing en bevrijding

1. Omgaan met secundaire geloofspunten

De gemeente van Christus wordt gekenmerkt door haar onderlinge liefde. En toch worden we in de Schrift gewaarschuwd voor valse leer en een zondige levensstijl die het wezen en fundament van de gemeente aantast. Het is niet altijd eenvoudig om een goed evenwicht te vinden tussen waarheid en liefdevol begrip. Het is ons doel dat we samen mogen groeien in liefde en waarheid en zo steeds meer op Christus gaan lijken. Wij accepteren elkaar zoals Christus ons geaccepteerd heeft; wij maken zaken bespreekbaar (zie ook de "VEZ gedragscode").

We willen ons hierbij niet laten hinderen door meningsverschillen over secundaire theologische punten. Op dit vlak verwachten we van de gemeenteleden een houding van wederzijds begrip en ruimdenkendheid. In alles willen we samen met een nederig hart naar het Woord van God luisteren. We wijzen iedere scheuringmakende mentaliteit, die de eenheid van de gemeente bedreigt, ten stelligste af.

2. Uitleg van de Schrift

Onder de Heilige Schrift verstaan we de 66 canonieke boeken van de Bijbel.

Wij belijden dat dit Woord van God niet is voortgekomen uit de wil van een mens, maar dat mensen, door de Heilige Geest gedreven, van Godswege gesproken en beschreven hebben. Wij geloven dat deze Heilige Schrift de wil van God volkomen bevat en voldoende leert al wat de mens moet geloven om behouden te worden. Daarom is het de mensen niet toegestaan iets anders te leren dan ons al geleerd wordt door de Heilige Schrift, iets aan het Woord van God toe te voegen of daarvan af te doen.

Niet alleen de gelovige, maar ook de gemeente als geheel moet zich in heel haar functioneren laten leiden door het Woord van God. Daarom wijzen we iedere eigenmachtige uitlegging van de Heilige Schrift af en onderwerpen we ons samen aan de inhoud van de door Gods Geest geïnspireerde tekst.

Als officiële tekst geldt alleen de grondtekst (Hebreeuws, Aramees en Grieks) en deze dient op een verantwoorde manier te worden vertaald en verklaard.

Bij de uitleg moet men er rekening mee houden dat de Schrift zowel een goddelijk als een menselijk boek is. De organische inspiratietheorie is hierbij ons uitgangspunt.

In de praktijk betekent dit, dat men bij een Schriftverklaring uitgaat van de oorspronkelijke betekenis van de tekst en rekening houdt met de grammaticale opbouw, semantische betekenissen (= verschillende woordbetekenissen in de grondtekst), de stijlform en de historisch-culturele context. Daarenboven dient men oog te hebben voor het heilshistorische kader en de leer van heel de Heilige Schrift. De onduidelijke teksten worden door de duidelijke teksten uitgelegd. Alleen vanuit een juist verstaan van de bijbelse tekst kan men een theologische conclusie trekken of een praktische toepassing maken. Van allen die het Woord bedienen in de VEZ mag voldoende bekwaamheid in de bijbelse en theologische hermeneutiek (=uitlegkunde) worden verwacht.

3. De opdracht van de gemeente

De gemeente is niet zomaar een "religieuze organisatie" maar het Lichaam van Christus en de tempel van de Heilige Geest temidden van deze wereld. Zij heeft een opdracht van God ontvangen. Haar vier fundamentele activiteiten zijn: aanbidding van God (door gebed en lofprijzing), verkondiging van het Woord (door Schrift en symbolen), zending in de wereld en gemeenschap van gelovigen (door liefde en zorg). Al de organisatorische activiteiten van de VEZ worden hiermee in verband gebracht. Van haar leden mag worden verwacht dat zij zich voor deze vier kernactiviteiten inzetten en zodoende deel krijgen aan Gods liefdevolle plan met deze wereld.

4. De eredienst

Op de eerste dag van de week, de dag van Christus' opstanding, komen we als gelovigen samen om naar zijn Woord te luisteren, Hem te lofprijzen en te danken door onze liederen, gebeden en gaven. In de VEZ kiezen we voor een vrije vorm van lofprijzing met aandacht voor nieuwe liederen en creatieve expressie. Dankbaar voor zijn genade verblijden we ons samen en ervaren we Gods aanwezigheid door zijn Geest. De woordverkondiging is Schriftgetrouw, actueel en helder. De zondagsamenkomst is laagdrempelig en uitnodigend voor de buitenstaander. Eén maal per maand vieren we de "Maaltijd van de Heer". Hier wordt wel gewezen op het feit dat dit herdenkingsmaal alleen is voor diegenen die Christus als persoonlijke Heiland hebben aanvaard. De samenkomsten moeten in goede orde geschieden. De oudsten dragen de eindverantwoordelijkheid over de samenkomsten en zij sturen bij waar nodig zodat alles volgens zijn Woord en in goede orde geschiedt.

5. Doop en avondmaal

De doop van gelovigen, door onderdompeling in water, is een getuigenis met Christus gestorven en opgewekt te zijn tot een nieuw leven. Allen die hun zonden belijden en geloven in Jezus Christus als hun Verlosser en Heer, behoren in gehoorzaamheid aan zijn bevel gedoopt te worden in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest.

Wij geloven dat het Heilig Avondmaal een uitbeelding is van ons deelhebben aan het lichaam en bloed van onze Heer Jezus Christus en een verkondiging is van zijn dood, totdat Hij komt. De gelovigen nemen na zelfonderzoek deel aan het eten van het brood en het drinken van de vrucht van de wijnstok.

6. Het opdragen van kinderen

De kinderen van alle gelovigen horen bij Gods gemeente, zij zijn niet alleen de gemeente van morgen, zij zijn ook de gemeente van nu. De kinderen zijn voor de ouders een geschenk van God dat hen wordt toevertrouwd en geen eigendom. Onze kinderen worden door de Heer Jezus geliefd, zijn geheiligd in hun ouders en een voorbeeld hoe we met eenvoud van hart de boodschap van het evangelie kunnen beantwoorden. Daarom willen we vanaf het begin onze kinderen betrekken in het gemeentelven. Het "opdragen van kinderen" is geen sacrament en in geen enkel opzicht een vervanging van de kinderdoop. Bij het opdragen doen we drie dingen: voorstellen, belofte afleggen en bidden. Bij het voorstellen verwelkomen we het kind in ons midden. Wij vragen de ouders om de kinderen in de geest van Gods woord op te voeden. Door middel van ons gebed danken we God voor het nieuwe leven, vragen we Zijn zegen over het kind en kracht en wijsheid voor de ouders. Het "opdragen" is een mogelijkheid die we als gemeente aanbieden aan de gelovige ouders en vormt geen verplichting.

7. Heiliging

God verlangt ernaar dat iedere gelovige met de Heilige Geest wordt vervuld en zodoende steeds meer Christus weerspiegelt in een christelijke levensstijl.

Deze overgave aan God of 'heiliging' betekent dat de gelovige zich steeds meer afkeert van de zonde en in alle aspecten van het leven God eert.

We vinden het belangrijk dat ieder gemeentelid zich inzet om te groeien in het gebedsleven, de studie van de Schrift en de dienst tot de naaste.

God komt ons in zijn Geest te hulp wanneer we ernst maken met onze heiliging en persoonlijke geloofsgroei. Heiliging betekent ook dat de gelovige de samenkomsten

bezoekt, de bediening van de plaatselijke gemeente ondersteunt en zich herderlijk laat bijsturen.

8. Geestesgaven

Wij geloven dat God soeverein is in het geven van geestesgaven. Hij deelt zijn gaven uit zoals Hij wil aan iedere gelovige voor de opbouw van de plaatselijke gemeente en om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon.

Een levende gemeente wordt gekenmerkt door ruime aandacht voor het werk dat de Geest ook in onze tijd doet. De leiding geeft gestalte aan het priesterschap van alle gelovigen door ieder lid te helpen om zijn eigen gave te ontdekken en verder te ontwikkelen. Het uitoefenen van de geestesgaven moet samen gaan met geestelijke groei en de liefdesdienst aan de naaste. Er bestaat geen vast aantal van geestesgaven en hun aanwezigheid dient nooit als bewijs van geestelijkheid of speciale gunst.

9. Israël en de Gemeente

Wij zijn als Gemeente onlosmakelijk verbonden met Gods volk Israël.

Door de geschiedenis heen zien wij dat God het Joodse volk lief heeft. Wij geloven dat Israël een bijzondere plaats heeft in zijn heilsplan en dat verschillende belangrijke beloften voor Israël zijn vervuld en nog vervuld zullen worden.

We ontkennen de gedachte dat de Gemeente de plaats heeft ingenomen van het volk Israël. Het evangelie is er eerst voor de Jood en nu ook voor de Griek. Jezus Christus is gekomen om van de twee kuddes één te maken, zodat wij door het geloof samen met het Joodse volk delen in het heil.

We ontkennen ook dat er enig behoud is buiten de Messias Jezus om. Daarom dient de gemeente zich in te zetten om getuigenis af te leggen van de hoop die in ons leeft en zodoende Israël tot jaloersheid op te wekken om Jezus als Messias aan te nemen.

10. Evangelisatie

Samen met andere evangelische christenen onderschrijven we het *Lausanne Covenant* (1974). Wat hier volgt zijn relevante fragmenten uit deze verklaring:

"Evangelisatie betekent: het goede nieuws verspreiden dat Jezus Christus voor onze zonden stierf en naar de Schriften uit de doden opstond en dat Hij nu als de heersende Koning de vergeving van de zonden en de bevrijdende gave van de Heilige Geest aanbiedt aan allen die zich bekeren en geloven. Voor evangelisatie is onze aanwezigheid als christenen in de wereld onontbeerlijk, evenals die vorm van dialoog die, door een meelevend luisteren, het begrijpen van de ander tot doel heeft. Maar evangelisatie zélf is, naar haar aard, de verkondiging van de historische, bijbelse Christus als Heiland en Heer, met als doel, de mensen te bewegen persoonlijk tot Hem te komen en zo met God verzoend te worden. Wie de uitnodiging van het evangelie uitspreekt mag de kosten van het discipelschap niet verzwijgen. Nog steeds roept Jezus allen, die Hem willen volgen, op zichzelf te verloochenen, hun kruis op zich te nemen en zich met zijn nieuwe gemeenschap te identificeren. Onder de gevolgen van de evangelieverkondiging zullen dan ook gevonden moeten worden: gehoorzaamheid aan Jezus Christus, zich voegen in zijn Kerk en verantwoordelijke dienst in de wereld.

Wij geloven in de kracht van de Heilige Geest. De Vader zond zijn Geest om te getuigen van zijn Zoon; zonder zijn getuigenis is ons getuigenis tevergeefs. Overtuiging van zonde, geloof in Christus, wedergeboorte en groei in het geloof zijn

geheel zijn werk. Ook is de Heilige Geest een zendende Geest. Evangelisatie moet daarom vanuit de met de Geest vervulde kerk als vanzelf voortkomen. Wanneer een kerk geen zendingskerk is, spreekt zij zichzelf tegen en dooft de Geest uit."

11. Maatschappelijke verantwoordelijkheid

Ook ten aanzien van de maatschappelijke verantwoordelijkheid van iedere christen onderschrijven we de Lausanne-verklaring. Uit deze verklaring volgt hier artikel 5:

"We erkennen dat God zowel de Schepper als de Rechter is van alle mensen. Daarom moeten wij ook deelhebben aan zijn verlangen naar gerechtigheid en verzoening in heel de samenleving en naar de bevrijding van de mensen van elke soort van onderdrukking. Daar de mens naar het beeld van God geschapen is, bezit iedereen, ongeacht zijn ras, religie, kleur, cultuur, klasse, zijn geslacht of leeftijd een met de geboorte gegeven waardigheid. Daarom moet hij niet uitgebuit, maar gerespecteerd en gediend worden. Ook ten aanzien hiervan belijden wij dat wij dit vaak over het hoofd zagen en dat wij soms evangelisatie en maatschappelijke verantwoordelijkheid als aan elkaar tegengesteld hebben gezien. Ofschoon verzoening tussen mensen niet hetzelfde is als verzoening met God; sociale actie geen evangelisatie is en politieke bevrijding geen verlossing is, spreken we toch uit dat evangelisatie en maatschappelijke en politieke betrokkenheid beide deel zijn van onze christelijke verantwoordelijkheid. Beide zijn noodzakelijke uitingen van onze leer over God en de mens, van onze liefde tot de naaste en onze gehoorzaamheid aan Jezus Christus. De boodschap van het heil omvat tevens een boodschap van oordeel over iedere vorm van vervreemding, onderdrukking en discriminatie. We moeten niet schromen, kwaadaardigheid en onrecht aan de kaak te stellen, waar dit ook voorkomt. Wanneer mensen Christus aannemen, gaan zij door wedergeboorte deel uitmaken van zijn Koninkrijk en moeten niet alleen trachten de gerechtigheid daarvan in eigen leven gestalte te geven, maar die ook te midden van een onrechtvaardige wereld uit te breiden. De verlossing, waar we over spreken, moet ons in de totaliteit van onze persoonlijke en maatschappelijke verantwoordelijkheden veranderen."

12. Leiderschap in de gemeente

De uiteindelijke leiding van de gemeente ligt niet bij mensen, maar bij onze Here Jezus Christus. Hij leidt de gemeente door zijn Geest en het Woord. In navolging van Christus benadrukken we het dienende leiderschap. Leidinggevendens onderschrijven de gedragscode "Leidinggeven" van de Evangelische Alliantie.

Omwille van de grootschaligheid van de gemeente maken we een onderscheid tussen opzieners, pastors en wijkoudsten. De Raad van Opzieners is eindverantwoordelijk voor het beleid en het bestuur van de gemeente. Naast de bestuurlijke taken en verantwoordelijkheden legt de Raad van Opzieners zich vooral toe op het 'toezien op de kudde', op gebed en het verstaan van Gods stem voor de gemeente. De dagelijkse leiding van de gemeente is gedelegeerd naar het Pastorteam. De pastors geven leiding aan coördinatoren en stafmedewerkers. Opzieners en pastors vormen gezamenlijk het leidersteam van de gemeente, waarbij ook de partners actief zijn betrokken.

Het herderschap van de gemeente valt onder de verantwoordelijkheid van de gezamenlijke oudsten. Iedereen die binnen de VEZ betrokken is bij nazorg of pastoraat onderschrijft de gedragscode "Pastorale Hulpverlening".

De wijkoudsten richten zich voornamelijk op de pastorale bijstand in hun wijk.

De diakenen zorgen voor de praktische ondersteuning van het gemeentebestuur in coördinerende en diaconale taken. Ook geven zij bijstand waar gemeenteleden in nood verkeren.

We volgen Nieuwtestamentische richtlijnen voor het aanstellen van oudsten en diakenen. Hierbij gaat het niet om een aanstelling, maar om een gezamenlijke herkenning en erkenning van datgene wat God in zijn genade al in het leven van de persoon doet.

13. De plaats van de man en vrouw

We geloven dat mannen en vrouwen in alles gelijkwaardig zijn. Zij zijn beiden naar Gods beeld geschapen en beiden aangenomen als Gods kinderen met dezelfde gaven van de Heilige Geest.

In principe kunnen alle taken in de Gemeente door mannen en vrouwen worden uitgevoerd, behalve die van oudste, welke aan mannen is voorbehouden. Alle activiteiten zijn daarmee geplaatst onder mannelijke eindverantwoordelijkheid van de Raad van Opzieners.

14. Huwelijk en seksualiteit

We geloven dat God het huwelijk tussen man en vrouw heeft ingesteld en dat het dus een goddelijk verbond is. In ons gezin geven we gestalte aan de liefde van Christus en trachten we zijn Woord getrouw na te leven. In principe is het huwelijk onontbindbaar, tenzij het wordt verbroken door de dood, een buitenechtelijke relatie of het moedwillig verlaten van één van de partners. Het kan gebeuren dat er een dusdanige mishandeling in het huwelijk plaats heeft dat uiteindelijk het huwelijk toch stuk loopt. Pastoraal is het echter altijd ons doel om elk huwelijk te redden en te werken aan verzoening en herstel. Iemand die met goede reden uit de echt is gescheiden en waarbij geen mogelijkheid meer bestaat tot verzoening, mag hertrouwen. Seksualiteit is goed en dient zowel voor de beleving van een intieme liefdesband als voor de voortplanting. Het heterogene huwelijk is het door God gegeven kader waarbinnen we onze seksualiteit willen beleven. Iedere vorm van seksualiteit die hiervan afwijkt, wijzen we af als zonde. Ons lichaam is een tempel van de Heilige Geest en daarom wensen we het volledig rein te bewaren.

15. Gemeentetucht

We geloven dat het Nieuwe Testament de gemeentetucht leert. De gemeentetucht is een instrument om een dwalende gelovige bij te sturen en de gemeente te beschermen van zonden die haar bestaan kunnen aantasten.

Indien iemand er een zondige levensstijl op nahoudt, die haaks staat op de identiteit van de gemeente als Lichaam van Christus, of wanneer iemand een leer verkondigt die strijdig is met het Woord van God, dan zal deze door de leiding van de gemeente herhaaldelijk worden terecht gewezen.

Na herhaaldelijke terechtwijzing kan de leiding deze man of vrouw buiten de geloofsgemeenschap plaatsen. Gemeentetucht moet gepaard gaan met gebed en gebeuren in een geest van vergevende liefde.

16. De toekomstverwachting

Wij geloven dat Christus lichamelijk en in glorie zal terugkomen. Na zijn dood, opstanding, hemelvaart en de uitstorting van de Heilige Geest zijn de laatste dagen aangebroken en zien we waakzaam uit naar Jezus' wederkomst. Ondanks dat we worden opgeroepen om de tekenen van de tijden te onderscheiden, blijft het precieze moment van zijn wederkomst verborgen. Intussen wordt de gemeente als bruid van

Christus opgeroepen om een rein leven te leiden, de talenten die Hij ons heeft gegeven te gebruiken en het evangelie in de wereld te verkondigen. Bewust van de theologische complexiteit van de thematiek menen we toch op grond van het Nieuwtestamentische getuigenis dat kort vóór Christus' wederkomst de eindtijd tot een climax komt en de antichrist openbaar wordt. Tijdens deze periode van verdrukking zal ons geloof beproefd worden. Bij de wederkomst van Christus heeft de eerste opstanding van de doden plaats en zal er een glorieperiode aanbreken die we het duizendjarige rijk noemen. Gedurende die periode wordt de Satan gebonden; maar aan het einde zal hij opnieuw worden losgelaten om oorlog te voeren tegen de Messias. Uiteindelijk wordt de Satan overwonnen en in de eeuwige vuurpoel geworpen. Hierna zal God rechtvaardig oordelen over levenden en doden. Wij geloven dat bij het openbaar worden van de kinderen Gods de dood volledig zal worden overwonnen. God zal een nieuwe hemel en aarde scheppen, waar geen dood en pijn meer heerst. God zal onder de mensen wonen en Hij zal zijn "alles in allen".

We geloven dat we na de dood dadelijk bij onze Heer in de hemel zullen zijn. Hoewel we ons dan in een bewuste staat van geluk en heerlijkheid bevinden, blijft er nog een onvolkomenheid doordat de opstanding van de lichamen nog moet plaats hebben.

17. Doop en vervulling met de Heilige Geest

In ieder Christen woont Gods Geest, de Geest van waarheid. Gods liefde wordt door de Heilige Geest in onze harten uitgegoten. Hij is de grootste gave van de Vader en de Zoon aan de gemeente op aarde. De Heilige Geest schenkt leven, bewerkt heiligheid en rust toe; dit betekent dat Hij overtuigt van zondes Schuld, de mens vernieuwt en schenkt gaven tot de dienst. De doop in de Heilige Geest bewerkt de inlijving in het lichaam van Christus, de gemeente. Zij die de zalving, doop of verzegeling met de Geest hebben ontvangen door de wedergeboorte worden vervolgens opgeroepen om met de Geest vervuld te worden en door de Geest te wandelen. Het begrip "vervulling met de Geest" kan in de Schrift nogal verschillen van betekenis afhankelijk van auteur en context. Vanuit het Nieuwe Testament horen de doop in de Geest, de vervulling met de Geest en de waterdoop samen als verschillende aspecten van het ene heilshandelen van God. Maar in de praktijk gebeurt het dat deze aspecten van het heil chronologisch uit elkaar komen te liggen. Vaak moeten christenen de krachtige en bevrijdende werking van Gods Geest en de geestesgaven (opnieuw) ontdekken en dat kan bijvoorbeeld door handoplegging en gebed. Deze groei in heiliging en toewijding kan zich zowel uiten als een intense ervaring na de wedergeboorte, als in de vorm een geleidelijk proces. Beide belevingen van het werk van Gods Geest worden als authentiek onderkend. De specifieke ervaring van vervulling met de Geest kan samengaan met het spreken in vreemde talen en/of andere geestesgaven. Wie met de Heilige Geest wordt vervuld toont de heerlijkheid van Jezus Christus.

18. Genezing en bevrijding

God is Schepper van de natuurlijke orde en gebruikt de wetenschap tot het heil van alle mensen. We geloven evenzeer dat er meer is dan de natuurlijke werkelijkheid die we met onze zintuigen kunnen waarnemen. Christenen lijden, net als andere mensen, onder allerlei vormen van psychische, mentale en fysieke tekorten. Gelovigen kunnen ook lijden onder ziekte van allerlei aard. Vaak zijn hiervoor medische verklaringen en is er een mogelijkheid tot genezing via de klassieke medische wetenschap. Sommige mensen hebben in hun leven te maken met bindingen die niet alleen een oorzaak kunnen hebben in zonde en schuld, maar ook in demonische belasting van verschillende aard. Op basis van verootmoediging en reiniging is hier veelal ook een

specifieke bevrijdingsbediening nodig, waarin gebed en vasten centraal staan. De Here Jezus verzoende aan het kruis niet alleen zonde en schuld, maar ontmaskerde ook de machten van de boze. Als zijn volgelingen mogen wij delen in beide: verzoening van zonde en schuld, en bevrijding van iedere demonische binding. De bediening van bevrijding dient plaats te hebben in de pastorale (herderlijke) context van de gemeente en mag niet ten koste gaan van de algehele lichamelijke en mentale gezondheid van de betrokkene.

Evenals verzoening en bevrijding maakt genezing deel uit van het verlossende werk van de gekruisigde en opgestane Christus. Christenen mogen om het gebed van de oudsten tot genezing vragen, die de zieke onder gelovig gebed de handen mogen opleggen en met olie zalven. Hiervoor geeft de Heilige Geest gaven, die door de gebedsbediening heen kunnen functioneren tot heil voor de zieke. Ook hier mag geen afstand genomen worden van een behandeling door de klassieke geneeskunde.

Verzoening, bevrijding en genezing zijn er voor de hele mens, zowel innerlijk alsook lichamenlijk, in Zijn relatie met God, medemens en de schepping.

De genezing van onze lichamelijke gebreken wordt slechts gedeeltelijk en tijdelijk vervuld. Vanuit de belofte van de opstanding zien we uit naar de algehele verlossing van ons gebrekkige lichaam. Als teken van deze hoop kan God ons, op bovennatuurlijke wijze, nu genezen van ziekte.

God kan een bijzondere bedoeling hebben met het lijden in ons leven, maar deze diepere zin wordt niet altijd zichtbaar. God is soeverein in het schenken van Zijn zegeningen en staat ook toe dat gelovigen door lijden heengaan, en niet genezen. Hierin volgen we de weg van onze lijdende Messias.

In de gemeente moet oog zijn niet alleen voor de mogelijkheid tot genezing, maar ook voor hen die in hun ziekte zorg en vertroosting nodig hebben.

In de missionaire opdracht van de gemeente kunnen genezing en bevrijding als tekenen dienen van het komende koninkrijk van God.